

40757

1885. I. 74.

CONCLUSIONES

THEOLOGICÆ.

DE

SANCTISSIMÆ

TRINITATIS

MYSTERIO

nec non

De Primo Homine & Angelis

Juxtà

Mentem Subtilis Marianiq;. Doctoris

JOANNIS DUNS Scoti

Scholasticæ Disputationi
Expositæ

42

Quas
NOMINI & HONORI
Celsissimorum PRINCIPUM.
JOSEPHI SANGUSZKO
Krzemencensis Capitanei.
&
HIERONYMI SANGUSZKO
Czerkassiensis Capitanei
Olim.
CELSISSIMI PRINCIPIS
PAULI SANGUSZKO
M.D.L. MARESCHALCI.
MAGNÆ SPEI FILIORUM
Suorum verò

Faventissimorum Mæcenatum ac Fundatorum
profunda Veneratione

DICATAS

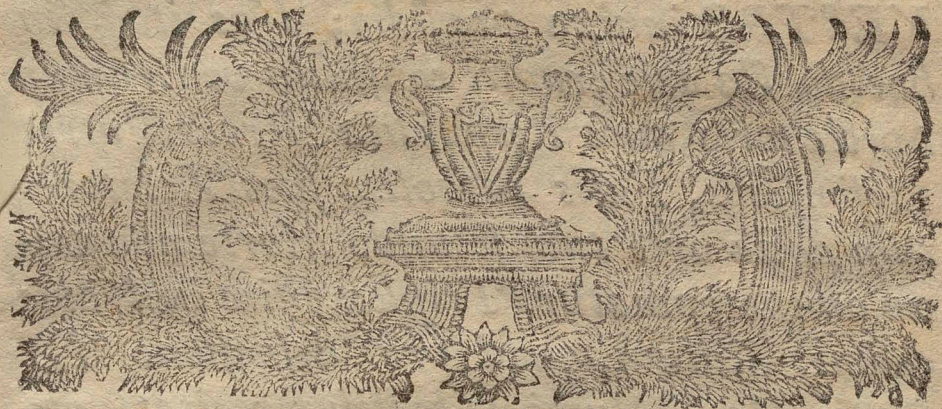
Studium Theologicum Ordinis Minorum S. P. Francisci
Capucinorum in Conventu Varsaviensi ad
Transfigurationem Domini ad Defendendum.

Suscepit.

Anno Domini. MDCCLIV Mense *Februarii*

Die. 6

403597

DEcertaturi pro arcano TRINI-
TATIS *Mysterio* vobis *Secundis*
Speſtoribus ad *ſpes ſecundas*
animos erigimus PRINCIPES *Ceſſiſſimi!*
quemadmodum enim nullibi ſecurius Or-
thodoxa Sarmatici Orbis Religio ſpes ſuas
Collocare valet; ita ſubtilis Seraphicæ Re-
ligionis Schola A catholicorum errores expu-
gnans, Judaismi cæcitatem demonſtrans,
Paganorum pertinaciam perfringens, nul-
libi Glorioſius ſperat triumphare, quàm

VESTRO innixa præsidio; Vos itaq; in
hac docta acie eruditi conflictus veneramur
Spectatores, quos Respublica Heroes, Patria
Defensores, Fides catholica suos Zelatores
tum docta arte tum secundo Marte non va-
no omine opinatur. Triplex enim in Vobis
eminet Scutum, quod pro defensione Ter
Opti: Max: Numinis hostili ferocitati op-
ponatis; Triplex eminet scutum, sed in uno
coadunatur sine; nimirum quia scitis, vul-
tis, ac potestis; nec quidquam aliud scire
velle posseq; contenditis, quàm ut unicè
sciatis velitis possitisq; Gloriæ DEI ac
Mysteriorum Fidei Ejus strenuissimi Tute-
lares, Decertatores req; ipsa zelosissimi Hero-
es exstere. Prædicare de Vobis id minimè non
præsumimus dum certò conjecturare possu-
mus, quod prædicare non dubitamus. certò
autem conjecturare possumus dum experi-
mentum in eo didicimus à quo Vos non
de-

degeneres esse totus conspicit orbis Polonus.
Dedit itaq; hujus rei pateticum satis exper-
imentum Celsissimus PRINCEPS PAU-
LUS SANGUSZKO Mareschalcus M. D.
L. Genitor Vester, qui ut sciret ac in hac
laudabili scientia profecisse valeret, Vobisq;
ad legendum discendum ac perpetuæ memo-
riæ demandandum accommodaret aptè,
aureis literis in aureo Senatorum insigni
& ad obtutum Vestrum ad exemplum to-
tius universi expressum habuit & in pecto-
re honorificè gestavit, pluriesq; stylo ferreò
Hostium cervicibus impressit: pro fide mori
præclarum est. Unde Celsissimi PRINCI-
PES sicut non degeneres ità genitoris ve-
stri imitatores strenuissimi non tantum sus-
ficientem legistis, verum etiam superabun-
dantem hucusq; cumulatis scientiam qua
fronte quo Marte vel qua arte in ferendo
Fidei orthodoxæ propugnaculo proceden-
dum

dum sit. Vultis dixi. quia non Vultis
Majorum vestrorum non imitari vestigia,
non sectari rectefactorum exempla, non ven-
dicare gloriosorum facinorum documenta,
non hæreditare honorum Insignia. Quia
verò non tantum Illustrissimorum, Celsissi-
morum, Eminentissimorum verum & se-
renissimorum Augustissimorumq; hono-
rum speciale documentum est stemmatibus
Fidei insigniri, Ideo minimè non vultis
quærentem subsidia Fidem sub vestrum
benignum admittere Patrocinium. Nec
suum posse deest volitioni, etenim Genti-
licius SANGUSCIANÆ Domûs Eques in
Cruces Furatus cui non ad oculos evagi-
natò Armorum suorum gladiò explicat
Potentiam? cui non ad captum dat intelli-
gere quod quemadmodum in continuo spe-
ctatur cursu ita in desinente sollicitudine
crucis inimicos sive catholicæ veritatis
anta-

antagonistas persequitur ac percellit. Præ-
terea Ditissimus PRINCIPATUS vester,
Illustrissima cognatorum Prosapia, Anti-
quissima Generis Nobilitas, Nominis Ho-
noranda Magnitudo, Dignitatis humillimè
veneranda Celsitudo quid clarius quàm
summam in omni ratione potentiam; quid
luculentius quàm absolutam potestatem,
quàm indefessum in propugnando Robur,
quàm invincibilem in protegendo virtu-
tem, quàm gravem in promovendo Autho-
ritatem, quàm firmam in exequendo vo-
luntatem, quàm prudentem in moderando
hæc omnia scientiam denotant ac significant.

Potest ergo patrius orbis non in herba
(quia in flore vernantissimæ Iuventutis
vestræ:) spem suam colligere de futuro pro-
speritatis suæ eventu quem certo affuturum
magnæ Spei Filiorum Scientia voluntas
& Potentia appromittit. Potest Respublica
plus

plus quam certos sive pro sua defensione
expectare HEROES sive pro suo ornamen-
to gratulari PRINCIPES sive pro ma-
gno ferendorum consiliorum adminiculo
polliceri SENATORES. Potest orthodo-
xa Religio infallibili ominari vaticiniò in
cruces Avitas Iuratos suæ veritatis Ze-
latores. Potest & nostra Religio fixum sta-
bilitatis suæ conjicere fundamentum, quam
quemadmodum duorum Conventuum erectio-
ne munifica Antecessorum firmavit Libera-
litas sic & vestra fulcire non desinet Mu-
nificentia. Potest deniq; nostrum Studium
tantam sibi polliceri Gloriam & Gaudium
quantum defacto habet honorem dum Ve-
stro Celsissimo NOMINI PRINCIPES
Benignissimi præsentem doctrinæ suæ dispu-
tationem, humillimis precibus dedicat con-
secratq;. Quinimo longè plura universus
Orbis de Vestra tanquam magnæ spei Filio-
rum Indole sperare potest quàm quæ dixi.

EX
TRACTATU
DE
Sanctissima TRINITATE

I.

SAlva Simplicitate Essentiæ divinæ
Datur TRINITAS Personarum;
hoc tamen Mysterium Trinitatis seclusa
revelatione divina nequit ratione na-
turali demonstrari; suaderi tamen potest
probabiliter ex rebus naturalibus.

II.

TRes tantum sunt in divinis personæ,
quæ distingvuntur realiter, suntq;
invicem consubstantiales.

III.

DAntur in DEO Processiones ad intra,
secundum quas una divina Persona
procedit ab alia & tales processiones
sunt duæ suntq; veræ actiones vitales, &

B

qui-

quidem respectu Filij est dictio respectu Spiritûs Sancti Spiratio activa.

III.

Terminus totalis Processionum Divinarum *ad quem* est tota Persona producta, terminus verò *ad quem* formalis est ipsamet natura Divina communicata Personis productis.

V.

Dantur in DEO Relationes Originis propriè & verè reales, tam secundum esse *ad*, quàm secundum esse *in*, & tales sunt quatuor; videlicet: Paternitas Filiatio, Spiratio activa, & spiratio Passiva.

VI.

Qvæ inter se distingvuntur realiter, videlicet: Paternitas à Filiatione & Spiratio activa à Spiratione passiva; Spiratio tamen activa à Paternitate & Filiatione non differt nisi formaliter ex natura rei.

VII.

VII.

Relationes Originis secundum suum conceptum formalem, nullam dicunt perfectionē, neq; sunt finitæ nec infinitæ.

VIII.

Præter existentiam Essentiæ absolutam dantur adhuc tres relativæ, similiter: sunt in Divinis tres Subsistentiæ Relativæ Personarum, præter quas est una Subsistentia absoluta, quâ natura Divina, ut singularis subsistit.

IX.

Dantur in Deo notiones quinque: In-nascibilitas Paternitas. Filiatio, Spi-ratio activa, & Spiratio Passiva.

X.

Verbum Divinum non procedit ex Cognitione creatuarum, sed ex Cognitione Essentiæ Divinæ, & omnium quæ in Deo continentur formaliter.

DE Fide est Spiritum Sanctum tam à Patre quàm Filio procedere, si tamen ex hypothesi impossibili non procederet a Filio adhuc realiter distingueretur ab illo.

EX

TRACTATU de Primo Homine
& Angelis.

I.

Homo Creatus est ad similitudinem & imáginem Dei, & probabilius est Adamum extra Paradisum formatum esse, Evam autem in Paradiso, qui Paradisus non fuit extrà hunc mundum conditus, sed creditur situm habuisse in Finibus Mosopotamiæ & Arabiæ orientalis.

II.

Adam post creationem suam accepit gratiam sanctificantem ex meritis
Chri-

Christi venturi, cui inposuit Deus verum præceptum obligatorium ex genere suo sub reatu peccati mortalis, tale peccatum primum Evæ fuit inordinatus amor quo divinam excellentiam appetijt. Adami vero primum peccatum fuit inordinatus amor amicitix suæ uxoris.

III.

PEccatum primorum Parentum non fuit omnium gravissimum ratione malitiæ intrinsicæ, sed tantum ratione ingritudinis & læsionis.

III.

PEccatum originale contrahunt omnes posterii Adæ, quod est formaliter ipsum peccatum capitis manens in posteris moraliter quatenus omnes in Adam peccaverunt.

V.

Fides docet existere Angelos, naturali tamen ratione evidenter nequit eorum

rum demonstrari existentia nisi ex
congruentiis. VI.

Angeli non componuntur ex mate-
ria, & forma Physica, et ideò sunt in-
trinsecè incorruptibiles.

VII.

Dantur plures Species Angelorum
sub quibus etiam alij numerò diffe-
runt.

VIII.

Angelus loquitur Alteri Angelo pro-
ducendo in eo conceptum objecti
de quo loquitur, ità ut Angelus audiens
passivé se habeat ad notitiam rei, de qua
fit locutio.

IX.

Angelus est in loco per suam substan-
tiam non per operationem, & in
pluribus locis adæquatis esse non potest
naturaliter.

X.

Angeli potuerunt peccare in primo
instanti creationis, quorum pecca-
tum

tum primum fuit inordinatus amor sui
ipſius, qui à Theologis Philautia dicitur.

XI.

DÆmones cruciantur igne infernali non
quidem Phyſicè, ſed ſolùm intentio-
naliter, ità dæmonis intellectum deti-
nendo in loco & afficiendo, ut ad alia
Objecta pro ſuo arbitrio non poſſit con-
vertere ipſum.

A.M.D.G.B.V. M.S.L. O.C. Honor em
& SS. OO. perennem Cultum & Venerationem.

6

BIBLIOTH. UNIV.
MELLONICAE

